

שמו

לשנה אחת:
כ אלול

ספר הוחר

ג' שנים-ש"ג:
ג אלול

בשכיל כבוד השכינה שנאמר בה
(בראשית מט) משם רעה אכן ישראל,
כדי להחזיר לה סגולתא לשרות
עליה, וכדי שישנה עליו עלת על
כל העליונים.

אמר אותו הנזקן: המנורה
הקדושה, יו"ד ה"י וא"ו ה"י הם
עשר אותיות, וחשבונן ששים
ושלש, ובו נוטל נקמה מג"ס רוח
שנאמר בו כי גאה גאה. משום
שממנו באים הערפוב הרע,
שנאמר בהם (תהלים נג) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין
גם אחד. ועשר אותיות עם ס"ג
הם ג"ע, וזהו שלח נא ידך. וג"ע
בכל אשר לו. והמנורה הקדושה,
אחר שקבלתם את האבן הזו,
טלו אותה אליכם, שלא תזוז
מכם, עליה נאמר (תהלים סח) אם
תשכבון בין שפתים. אשרי הוא
מי שמשיב את האם העליונה
בין שפתותיו, ובשכילה נאמר
(שם) אם תשכבון בין שפתים. אל
תקרי אם אלא אם.

ושנים הן, האם העליונה והאם
התחתונה. השכינה העליונה
והשכינה התחתונה, שעליה
נאמר (דברים כב) שלח תשלח, שני
שלוחים, כנגדם נאמר (רות א)
ותלכנה שתיהן. אשרי הוא מי
שמשיב אותם בשפתותיו
בתפלה, בתורה, בקריאת שמע,
בתפלת השכיבנו, ששם הקדוש
ברוך הוא שנאמר בו השכיבנו
אבינו לשלום וגו'. ועל השכינה
נאמר ופרש עלינו ספת שלומך.
שני שלומות, אחד כנגד השכינה
העליונה, ואחד כנגד השכינה
התחתונה. אחד הוא בעל הבית,
ובשכילו נאמר השכיבנו אבינו
לשלום, וזה העמוד האמצעי.
והשני הוא אורח. על שניהם
נאמר, בעל הבית בוצע, והאורח מברך.

ומהצד של אורח נקראת השכינה מלון אורחים. זהו שכתוב (ירמיה ט) מי יתנני במדבר מלון

ביה (בראשית מט כד) משם רעה אכן ישראל. בגין
לאחזרא לה סגולתא לשריא עלך. ובגין
דישרי עליה עלת על כל עלאין.

אמר ההוא סבא בוצינא קדישא יו"ד ה"י
וא"ו ה"י איהו עשר אתון. וחשפנה
ס"ג. ביה נטיל נוקמא מן ג"ס רוחא דאתמר
ביה (שמות טו א) כי גאה גאה. בגין דמנה קא אתון
ערבוביא בישא. דאתמר בהון (תהלים נג ד) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד. ועשר
אתון עם ס"ג הם ג"ע והאי איהו (איוב א יא) שלח
נא ידך. וג"ע בכל אשר לו. ובוצינא קדישא
בתר דקבלתון האי אבן טולו לה לגביכו, דלא
תזוז מנכון. עליה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון
בין שפתים. זכאה איהו מאן דשכיב אימא
עלאה בין שפון דילה ובגינה אתמר (שם) אם
תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם אלא אם.
ותרין אנוני אם עלאה אם תתאה שכינתא עלאה
שכינתא תתאה. דעליה אתמר (דברים כב ז)

שלח תשלח, תרין שלוחין. לקבליהו אתמר
(רות א יט) ותלכנה שתיהן. זכאה איהו מאן דשכיב
לון בשפון דילה, בצלותא, באורייתא, בקריאת
שמע. בצלותא בהשכיבנו, דתמן קודשא בריך
הוא דאתמר ביה השכיבנו אבינו לשלום וגו',
ועל שכינתא אתמר ופרש עלינו ספת שלומך,
תרין שלומי חד לקבל שכינתא עלאה, וחד
לקבל שכינתא תתאה. חד איהו בעל הבית,
ובגינה אתמר השכיבנו אבינו לשלום ודא
עמודא דאמצעיתא. ותנינא איהו אורח. על
תרויהו אתמר בעל הבית בוצע ואורח מברך.
ומסטרך דאורח אתקריאת שכינתא מלון
אורחים. הדא הוא דכתיב (ירמיה ט א)

מי יתנני במדבר מלון ארמים. ובגינה אתמר
(בראשית כח יא) וילן שם. ואמאי כי בא השמש,
דאתכנש מנה הוא דאתמר ביה (תהלים פד יב) כי
שמש ומגן ה' אלהים. ואשתארת שכינתא
בחדשוכא בגלותא.

ומסטרך דנצח והוד אתקריאת נבואה.
ומסטרך דתלת אבהן דאתקריאו
אל אלהים ה', דאנון האל הגדול הגבור
והנורא, אתקריאת גדלה גבורה תפארת
ובאלין תלת שמען איהי סהידת על הוייתה,
ואלהותה, ויכולתה על כל עלמין.

ומסטרך דאמא עלאה אתקריאת אם תשובה
יהוה, דאחזי על פנוי והויה דמארי
עלמין מארי דכל פנויין וכל הוין. דכל (ד)
(קכא ע"א) פנויין וכל הוין אנון פנויין ליה, ואיהו
לאו איהו פנוי. ואתקריאת מ"ה מסטרך
דחכמה דאתמר (דברים י יב) מה ה' אלהיך שאל
מעמך כי אם ליראה. דאם לית חכמה לית
דחילו. ואם לית דחילו לית חכמה. ובהאי
מ"ה מעיד על עלת כל עלאין, (שמות טז טו) כי
לא ידעו מ"ה הוא.

ומסטרך דחכמה אנון נקודין. פגונא דא י'
קוצא דלתתא וקוצא דלעלא,
ונקודא דאמצעיתא אחזי על פתר עלאה, דבה
תלת קטירין י י י ואנון רמיזין פיו"ד ה"י
וא"ו ה"י. וכל את י' אחזי ארבע אתון, דאנון
יברכך יהו"ה, יאר יהו"ה ישא יהו"ה תריסר
אתון דתלין מן י' יו"ד. ובה אנון תלת עשר
מכילן חד. פגונא דא י' קוצא לעלא, חד,
וקוצא לתתא, תרין. ונקדה באמצעיתא, הא
תלת. ואות י' בחשבונה עשר, הא י"ג מכילן
דרחמי, דאתמר בהון בעשרה מאמרות נברא
העולם. ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד
יכול להבראות.

ארמים. ובשבילו נאמר וילן שם.
ולמה? כי בא השמש. שהתכנס
ממנו אותו שנאמר בו (תהלים פד)
כי שמש ומגן ה' אלהים. ונשארה
השכינה בחשכה בגלות.

ומהצד של נצח והוד נקראת
נבואה, ומהצד של שלשת
האבות שנקראו אל אלהים ה',
שהם האל הגדול הגבור והנורא,
נקראת גדלה גבורה תפארת.
ובשלשת השמות הללו היא
מעידה על היותו ואלהותו
ויכולתו על כל העולמות.

ומהצד של האם העליונה נקראת
אם תשובה יהו"ה, שמראה על
פנוי והויה של רבון העולמים,
בעל כל הפנויים וכל ההויות.
שכל הפנויים וההויות הם פנויים
לו, והוא אינו פנוי. והיא נקראת
מ"ה מהצד של חכמה, שנאמר
(דברים י) מה ה' אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה. שאם אין חכמה
- אין יראה, ואם אין יראה - אין
חכמה. ובזה מ"ה מעיד על עלת
כל העליונים, כי לא ידעו מ"ה
הוא.

ומצד של החכמה הם הנקודות.
כמו זה י', הקוץ שלמטה והקוץ
שלמעלה, והנקדה של האמצע
מראה על פתר עליון, שבו שלשה
קשרים י י י, והם רמוזים פיו"ד
ה"י וא"ו ה"י. וכל אות מראה
ארבע אותיות, שהן: יברכך
יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה,
י"ב אותיות שתליות מן י' יו"ד.
ובה אותם שלש עשרה מדות
אחת. כמו זה י' הקוץ למעלה -
אחת. והקוץ למטה - שתיים.
ונקדה שבאמצע - הנה שלש.
והאות י' בחשבונה עשר. הנה
י"ג מדות הדרחמים, שנאמר בהם
בעשרה מאמרות נברא העולם.
ומה תלמוד לומר והלא במאמר
אחד יכול להבראות?

ומצד של הנקדות נקראת השכינה התחתונה בת קול, כמו שבארנו, כמו זה. ומהצד של הטעמים נקראת השכינה מחשבה, כמו זה ש. והכל נרמז באות אלה. בה נרמזו הטעמים למעלה, והנקדות למטה, האותיות באמצע, והכל הוא עשר אמירות, עשרת הדברות, וששת ימי בראשית, והם כ"ו כחשבון יהו"ה, שכולל טעמים ונקדות ואותיות כמו זה יהו"ה, ואותם טעמים ונקדות מים עליונים, כמו זה ש. מים נקביים כמו זה.

הרקיע של האמצע כולל כל האותיות. בשבילו נאמר (בראשית א) יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. רקיע בהפוך אותיות עקר, וזהו עקר האמונה. ועליו נאמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע, שהוא הרקיע שבכתר עליון, שהוא מרכבה לאותו שנקרא עקר האמונה, עלת על כל העליונים טמיר וגנוז.

ועוד, השכינה מצד הנקדות היא בתו של הקדוש ברוך הוא, הדום רגליו. ומהצד של הטעמים נקראת אשת חיל עטרת בעלה. ובצדדים וההיות נודעת בת המלך, כמו זה הוה"י. מצד הזה היא הדום רגליו.

ומצד של יהו"ה נקראת פרצוף ונקראת פניו. ומהצד של שתי נקדות אלו, שהם פרצוף וזנב, נקראת א. בראש הנקדה העליונה היא ראש, ובנקדה התחתונה היא סוף. וסוד הדבר, חכמה בראש וחכמה בסוף. בשתי הנקדות הללו מראה על עלת העלות, שהוא ראשון ואחרון. זהו שכתוב (ישעיה מד) אני ראשון ואני אחרון.

ומסטרך דנקדין אתקריאת שכינתא תתאה בת קול, כמא דאוקימנא, כגונא דא.

ומסטרך דטעמי אתקריאת שכינתא מחשבה כגונא דא ש. וכלא אתרמיז באת אלה. בה אתרמיזו טעמי לעלא נקודין לתתא, אתון באמצעיתא, וכלא איהו עשר אמירן, עשרת הדברות, ושית יומי בראשית, ואנון כ"ו כחשבון יהו"ה, דכליל טעמי ונקודי ואתון כגונא דא יהו"ה ואנון טעמי ונקודי מין עלאי, כגונא דא ש. מין נוקבין כגונא דא.

רקיע דאמצעיתא כליל כל אתון. בגיניה אתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. רקיע בהפוך אתון עקר. והאי איהו עקר האמונה. ועלה אתמר (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, דאיהו רקיעא דבכתרא עלאה, דאיהו מרכבה ליהוה דאתקרי עקר האמונה, עלת על כל עלאין טמיר וגנוז.

ועוד שכינתא מסטרך דנקדי איהי ברפא דקודשא בריך הוא הדם רגליו, ומסטרך דטעמי אתקריאת אשת חיל עטרת בעלה. ובצדדים והיון אשתמודעת ברפא דמלפא. כגונא דא הוה"י, מסטרך דא איהי הדם רגליו.

ומסטרך דיהו"ה אתקריאת פרצוף ואתקריאת אנפוי. ומסטרך דתרין נקודין אלין דאנון פרצוף וזנב אתקריאת א. ברישא דנקדא עלאה איהי רישא ובנקדא תתאה סיפא. ורזא דמלה חכמה בראש וחכמה בסוף. בב' נקודין אלין. אחזי על עלת העלות דאיהו ראשון ואחרון. הדא הוא דכתיב (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון.

וַאֲזַי בְּאַמְצַעִיתָא דְתַרִין יוֹדִין אַחְזִי עַל עֶלְתָּ
כָּל עֲלָאִין דְּלִית אֱלֹהָא בְּרַמָּה. הָדָא
הוּא דְכְתִיב (שם) וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים. וּבְגִין
דְּשְׂכִינְתָּא אִיהִי כְּלִילָא מֵעֲלָאִין וְתַתְּאִין,
אַתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין. הָדָא הוּא
דְכְתִיב (שם מ כו) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא. לְכֻלָּהוּ עֲלָאִין
וְתַתְּאִין בְּשְׂכִינְתָּא אַתְקַרִיאוּ, דְאַתְקַרִיאת שֵׁם
דְּבְּגִינָה אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵיו הַשְּׁלוֹם (שמות לג
(י) וְאַדְעָף בְּשֵׁם.

אִישׁ לֹא נַעֲדָר (ישעיה מ כו). מִכְּלָהוּ עֲלָאִין וְתַתְּאִין
דְּלֹא אַתְקַרִיאת בְּהוֹן. בְּעֲלָאִין הָא
אוֹקִימָנָא דְאַתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְכָל סְפִירָה
וּסְפִירָה, בְּהוֹיְתָה בְּנִקְדָּתָהּ וּבְשִׁמְהָן דְּכָלָהוּ
כְּנוּיִים. וְאַתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְתַתְּאִין כְּסָא שְׂרָף
מְלָאךְ אוֹפֵן. כְּסָא (תהלים קג יט) ה' בְּשָׁמַיִם הִכִּין
כְּסָאוֹ. מֵאֵי שָׁמַיִם, דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.
וּבְגִין דָּא סְמִיךְ לִיהָ (שם) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.
מִסְטָרָא דְשָׁמַיִם אַתְקַרִיאת שְׁמִימָה. הָדָא הוּא
דְכְתִיב (בראשית טו ה) הִבֵּט נָא הַשְׁמִימָה.
וּכְמָא דְאִיהִי אַתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְעֲלָאִין
וְתַתְּאִין, הִכִּי אַתְקַרִי עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא
בְּעֲלָאִין וְתַתְּאִין, דְאִיהִי (כְּכֻלָּא חַד כְּמִדְתָּהּ) מִדְתָּהּ
וְאִיהִי שְׁעוֹר קוֹמְתִיהָ.

וְאַתְקַרִיאת שְׂרָף. הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה ו ו)
וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים. כְּנוּי
דְּמְלָאךְ דְאַתְקַרִי שְׂרָף וְאַתְקַרִיאת מְלָאךְ. הָדָא
הוּא דְכְתִיב (בראשית מח טז) הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל
רָע. (שמות יד יט) וַיִּסַּע מְלָאךְ הָאֱלֹהִים. (ישעיה סג ט)
וּמְלָאךְ פָּנִיו הוֹשִׁיעָם.

וְאַתְקַרִיאת מְלָאךְ עַל שֵׁם מִטְטְרוֹן כִּד אִיהִי
עֲבִידָתָא בִּיהָ שְׁלִיחוּתָא דְבִעָלָהּ.
וְאַתְקַרִיאת אוֹפֵן עַל שֵׁם סַנְדְּלָפוֹן כִּד
שְׁלִטְנוּתָהּ בִּיהָ עַל תַּתְּאִין. וְאַתְקַרִיאת מְרַכְבָּה

וְאִזַּי בְּאַמְצַעִי שֵׁל שְׁתֵּי יוֹדִים
מְרָאָה עַל עֶלְתָּ כָּל הָעֲלִיּוֹנִים
שְׂאִין אֱלֹהָ חוּץ מִמֶּנּוּ. זֶהוּ
שְׂכָתוֹב (שם) וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים.
וּמִשּׁוּם שְׁהִשְׁכִּינָה כְּלֻלָּה
מִהָעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, נִקְרָאת
בְּשֵׁם שֵׁל עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים. זֶהוּ
שְׂכָתוֹב (שם מ) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא.
לְכָל הָעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים
בְּשְׂכִינָה נִקְרָאוּ, שְׁנִקְרָאת שֵׁם,
שְׂבִשְׁבִילוֹ אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵיו
הַשְּׁלוֹם (שמות לג) וְאַדְעָף בְּשֵׁם.
אִישׁ לֹא נַעֲדָר מִכָּל הָעֲלִיּוֹנִים
וְתַתְּוֹנִים שְׁלֹא נִקְרָאת בְּהֶם.
בְּעֲלִיּוֹנִים - הִרִי בְּאַרְנוֹ שְׁנִקְרָאת
בְּשֵׁם שֵׁל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה,
בְּהוֹיְתָהּ, בְּנִקְדָּתָהּ, וּבְשִׁמּוֹת שֵׁל
כָּל הַכְּנוּיִים. וְנִקְרָאת בְּשֵׁם שֵׁל
הַתַּתְּוֹנִים - כְּסָא, שְׂרָף, מְלָאךְ,
אוֹפֵן. כְּסָא, (תהלים קג) ה' בְּשָׁמַיִם
הִכִּין כְּסָאוֹ. מֵה זֶה שְׁמַיִם? זֶה
הָעֲמוּד הָאַמְצָעִי. וּמִשּׁוּם זֶה סְמוּךְ
לוֹ (שם) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.
כְּמִדָּה שֵׁל הַשְּׁמַיִם נִקְרָאת שְׁמִימָה.
זֶהוּ שְׂכָתוֹב (בראשית טו) הִבֵּט נָא
הַשְׁמִימָה. וּכְמוֹ שֶׁהִיא נִקְרָאת
בְּשֵׁם שֵׁל הָעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים,
כִּךְ נִקְרָא הָעֲמוּד הָאַמְצָעִי
בְּעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, שֶׁהִיא (כְּכָל
אַחַת כְּמִדְתּוֹ) מִדְתּוֹ, וְהִיא שְׁעוֹר
קוֹמְתָא.

וְנִקְרָאת שְׂרָף, זֶהוּ שְׂכָתוֹב (ישעיה
(ו) וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים.
כְּמוֹ שְׁמִלְאָךְ שְׁנִקְרָא שְׂרָף
וְנִקְרָאת מְלָאךְ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב
(בראשית מח) הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֹתִי
מִכָּל רָע. וַיִּסַּע מְלָאךְ הָאֱלֹהִים.
וּמְלָאךְ פָּנִיו הוֹשִׁיעָם.

וְנִקְרָאת מְלָאךְ עַל שֵׁם מִטְטְרוֹן,
כְּשֶׁהִיא עוֹשֶׂה בּוֹ אֶת שְׁלִיחוּתוֹ
שֵׁל בְּעָלָהּ. וְנִקְרָאת אוֹפֵן עַל שֵׁם
סַנְדְּלָפוֹן, כְּשֶׁשְׁלִטְנוּתָהּ בּוֹ עַל
הַתַּתְּוֹנִים. וְנִקְרָאת מְרַכְבָּה עַל
שֵׁם אֶרְבַּע חִיּוֹת שֵׁל הַמְּרַכְבָּה

על שם ארבע חיון דמִרְכַּבְתָּא דְלִתְתָּא. כִּד
שְׁלִטְנוּתָהּ עֲלֵיהּ כָּמָא דְאוּקִימָנָא (תהלים קג יט)
וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. אֲתִקְרִיאת דְמוֹת אָדָם,
דְמוֹת אַרְיָה, דְמוֹת שׁוֹר, דְמוֹת נָשֵׁר בְּהוֹן
וּבְאֵלִין דְמִיוֹנוֹת אֲתִחְזִיאת לְתַתְּאִין דְאֲנוּן
עֲבָדֵיו הַנְּבִיאִים. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (הושע יב יא)
וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה.

וְאִית נְבִיאִים דְאֲנוּן מִמְּרַכְבָּה עֲלָאָה דְאֲתִקְרִיאוּ
בְּנִים. כְּגֻנָּא דָּא מָאן דְדַחִיל לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא שְׂרִיָּא י' בְּלַבָּה. וּמָאן דְרַחֲמִים לִיה
שְׂרִיָּא ה' בְּמַחֲה. וְעַל אֵלִין תִּרִין אֲתָנוּן אֲתִמֵּר
(דברים כט כח) הַנְּסֻתָּרָת לַה' אֱלֹהֵינוּ. דְמָאן דְדַחִיל
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹ רַחֲמִים לִיה סְתִים אִיהוּ
מִבְּנֵי נֶשֶׁא. וְהַנְּגֻלוֹת אֲנוּן ו"ה. מָאן דְאֲתַעֲסֵק
בַּתּוֹרָה שְׂרִיָּא ו' בְּפֻמָּה. וּמָאן דְעִסִּיק בְּמַצְוָה
שְׂרִיָּא ה' בְּמַאֲתִים וּשְׁמֹנֶה וָאַרְבָּעִים אַבְרָם
דִּילָהּ.

וּמַצְוָה כְּלִילָא מֵאַרְבַּע אֲתָנוּן כְּגֻנָּא דְצִיצִית
דְאֲתִמֵּר בֵּיה (במדבר טז כח) וְעֲשׂוּ לָהֶם
צִיצִית, וְאוּקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין כָּל הַפּוֹחֶת
לֹא יִפְחוֹת מִשְׁבָּעָה, וְכָל הַמּוֹסִיף לֹא יוֹסִיף
עַל תְּלִיסָר. וְאֲנוּן תִּמְנָסָר בֵּין קֶשְׁרִים וְחִלְזִין
לְכָל סֵטְרָא סְלִקִין שְׁבַעִין וְתִרִין.

עֲלִיָּדוֹ אֲתִמֵּר (ישעיה טז ה) וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶּא. חֶסֶד
בְּגִימְטְרִיָּא ע"ב. וּבּוֹצִינָא קְדִישָׁא אֲמֵר
כָּל מָאן דְמַנַּח תְּפִלִּין וְצִיצִית, כְּאֵלּוּ מְקִיָּם
תְּרִי"ג מְצוֹת דְאוֹרִיתָא. וְלֹא עוֹד אֵלּא בְּצִיצִית
כְּאֵלּוּ מִתְקֵן כּוֹרְסֵיָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
בַּתְּפִלִּין דְאֲנוּן שֵׁם יְהו"ה כְּאֵלּוּ נְחִית יְהו"ה
עַל כּוֹרְסֵיָּא.

אִי הָכִי אֲמַאי אֲתִמֵּר אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ
מִבֵּית הָאֲסוּרִים. אֵלּא וְדֹאֵי תִרִין רִזִּין
עֲלֵאִין הָכָא. חַד דְּפִרְקָנָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא

שְׁלִמְטָה כְּשִׁשְׁלִטְנוֹהָ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ
שְׂבָאֲרָנוּ (תהלים קג) וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה. נִקְרֵאת דְמוֹת אָדָם, דְמוֹת
אַרְיָה, דְמוֹת שׁוֹר, דְמוֹת נָשֵׁר
בְּהֵם. וּבְאֵלּוּ הַדְמִיוֹנוֹת נִרְאִית
לְתַחְתּוֹנִים, שֶׁהֵם עֲבָדֵיו
הַנְּבִיאִים. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (הושע יב)
וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה.

וְיֵשׁ נְבִיאִים שֶׁהֵם מִהֶמְרַכְבָּה
הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁנִּקְרְאוּ בְּנִים. כְּמוֹ זֶה
מִי שִׁירָא מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שׁוֹרָה י' בְּלַבּוֹ. וּמִי שְׂאוּהָב אוֹתוֹ,
שׁוֹרָה ה' בְּמַח. וְעַל שְׁתֵּי
הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נְאֻמֵּר (דברים כט)
הַנְּסֻתָּרָת לַה' אֱלֹהֵינוּ. שְׁמִי שִׁירָא
מִן הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹ שְׂאוּהָב
אוֹתוֹ, נִסְתָּר הוּא מִבְּנֵי אָדָם,
וְהַנְּגֻלוֹת הֵן ו"ה. מִי שֶׁמַּתְעַסֵּק
בַּתּוֹרָה, שׁוֹרָה ו' בְּפִיו. וּמִי
שֶׁעוֹסֵק בְּמַצְוָה, שׁוֹרָה ה'
בְּמַאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
אֵיבָרִיו.

וּמַצְוָה כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת,
כְּמוֹ שֶׁהֲצִיצִית שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (במדבר
טז) וְעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית, וּפְרֻשָּׁהּ
בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַפּוֹחֶת לֹא
יִפְחוֹת מִשְׁבָּעָה, וְכָל הַמּוֹסִיף לֹא
יִוֹסִיף עַל שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִי. וְהֵם
שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרִי בֵּין קֶשְׁרִים וְחִלְזוֹת
לְכָל צֶדֶק - עוֹלִים שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם.
עֲלֵיהֶם נְאֻמֵּר (ישעיה טז) וְהוֹכֵן
בְּחֶסֶד כֶּסֶּא. חֶסֶד בְּגִימְטְרִיָּא
שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים. וְהַמְנוּרָה
הֶקְדוּשָׁה אֲמֵר, כָּל מִי שֶׁמְנִיחַ
תְּפִלִּין וְצִיצִית, כְּאֵלּוּ מְקִיָּם תְּרִי"ג
מְצוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וְלֹא עוֹד, אֵלּא
בְּצִיצִית כְּאֵלּוּ מִתְקֵן כֶּסֶּא לְקֹדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא. בַּתְּפִלִּין, שֶׁהֵם שֵׁם
יְהו"ה, כְּאֵלּוּ הוֹרִיד יְהו"ה עַל
כֶּסֶּא.

אִם כֵּן, לָמָּה נְאֻמֵּר אֵין חֲבוּשׁ
מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים?
אֵלּא וְדֹאֵי שְׁנֵי סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים
כָּאן, אֶחָד שֶׁל גְּאֻלַּת הָעַמּוּד